

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 22 mei 2008 in zaak nr. 07/24450 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de vreemdeling) ongewenst verklaard.

Bij besluit van 11 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2008, verzonden op 26 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

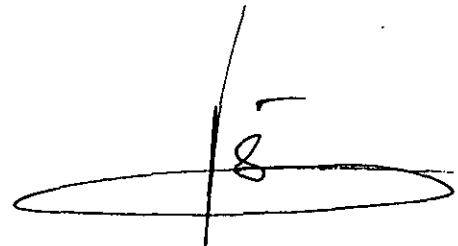
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 december 2008

279

Verzonden: 4 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

de Rechtspraak
Rechtbank Zutphen

LAANTEKENEN
Mevrouw mr. E. Derksen
Weverstraat 4 B
6811 EL Arnhem

Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Martinietsingel 2
7201 DT Zutphen

correspondentieadres
postbus 362, 7200 AJ
Zutphen

t 0575 593 500
f 0575 54 33 01
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

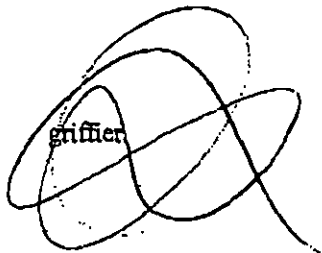
datum 26 mei 2008
onderdeel SBR, afd. Vreemdelingenrecht
contactpersoon mevr J.A. Hofman
doorklasnummer 0575 593 729
ons kenmerk procedurenummer 07 / 24450 ONGEWN 252 20 909
casusnummer
uw kenmerk 0642333
bijlage(n)
faxnummer afdeling
onderwerp het beroep van

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Registratienummer: AWB 07/24450

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
V-nummer:
van gestelde Sierra Looonse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. E. Derksen, advocaat te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: N.A.P. Trommelen, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2005 heeft verweerder eiser ongewenst verklaard.

Bij brief van 28 april 2005 is namens eiser bezwaar gemaakt tegen dit besluit.

Bij besluit van 13 september 2005 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
Bij brief van 7 oktober 2005 is namens eiser beroep ingesteld tegen dit besluit. Verweerder heeft zijn besluit van 13 september 2005 op 22 februari 2006 ingetrokken. Eiser heeft hierop zijn beroep ingetrokken.

Op 30 mei 2007 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie van verweerder.

Bij besluit van 11 juni 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift opnieuw ongegrond verklaard.

Bij brief van 13 juni 2007 is namens eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Het beroep is behandeld ter zitting van 14 maart 2008, waar eiser niet in persoon is verschenen. De gemachtigde van eiser en de gemachtigde van verweerder zijn wel ter zitting verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan de vreemdeling door Onze Minister ongewenst worden verklaard, indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000.

2.2 De rechtbank stelt aan de hand van het Uittreksel Justitiële Documentatie van 7 mei 2007 vast, dat eiser in 2004 en 2005 wegens het plegen van misdrijven is veroordeeld tot gevangenisstraffen, waarvan het totale onvoorwaardelijk ten uitvoer gelegde gedeelte twee jaar bedraagt, en dat hij wegens overtredingen is veroordeeld tot hechtenis en geldboetes. Gelet hierop heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde. Verweerder heeft in paragraaf A5/2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) een – niet kennelijk onredelijk te achten – nadere uitwerking gegeven van zijn bevoegdheid tot ongewenstverklaring. Verweerders standpunt is in overeenstemming met dit beleid en verweerder kan worden gevolgd in het standpunt, dat het handelen overeenkomstig paragraaf A5/2 van de Vc 2000 geen gevolgen heeft, die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met deze beleidsregel te dienen doelen, omdat eiser niet zodanige omstandigheden heeft aangevoerd. Dat eiser en zijn partner tijdens het plegen van de strafbare feiten in (financiële) problemen verkeerden en nu sprake zou zijn van een stabiele (financiële) situatie, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet als een zodanige bijzondere omstandigheid hoeven aanvaarden. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder eiser ongewenst kunnen verklaren.

2.3 Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), voor zover hier van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economische welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld, dat eiser niet heeft aangetoond dat sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM tussen hem en (hierna:). Verweerder heeft hierbij van belang mogen achten dat eiser, ondanks het verzoek van verweerder bij brief van 8 mei 2007, geen stukken met betrekking tot zijn relatie met heeft overgelegd. Het is overigens niet in geschil, dat niet uit een huwelijk tussen eiser en haar moeder is geboren, dat eiser niet heeft erkend en geen ouderlijk gezag over haar heeft, dat op dit moment geen sprake is van een relatie tussen eiser en en dat tussen eiser en geen omgangsregeling is vastgesteld. De enkele stelling van eiser dat hij contact onderhoudt met heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende mogen achten voor het oordeel dat sprake is van zodanige feitelijke contacten tussen een biologische ouder en zijn kind, dat sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

2.5 Verweerder heeft zich vervolgens op het standpunt gesteld, dat evenmin sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM tussen eiser en en haar zoon (hierna:), omdat zij niet op hetzelfde adres in de gemeentelijke basisadministratie staan ingeschreven en omdat eiser op de geboortakte van niet staat vermeld als vader of aangever. Mede gelet op de door eiser overgelegde bescheiden, waaruit genoegzaam blijkt dat eiser het adres van als correspondentieadres (heeft) gebruikt en dat hij kort na de geboorte heeft erkend en het ouderlijk gezag over hem heeft, is er naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende feitelijke grondslag om te twijfelen aan het bestaan van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM tussen eiser en en . Dit kan echter niet leiden tot het door eiser gewenste resultaat, omdat verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt heeft gesteld dat, indien zou moeten worden uitgegaan van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM tussen eiser en en hierin geen aanleiding zou zijn gelegen om de ongewenstverklaring achterwege te laten.

2.6 Volgens paragraaf A5/2 van de Vc 2000, voor zover hier van belang, is steeds sprake van inmenging, indien wordt overgegaan tot ongewenstverklaring van een vreemdeling. Beoordeeld dient te worden of die inmenging gerechtvaardigd is op grond van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. Hiertoe dient een belangenafweging te worden gemaakt tussen het belang van de vreemdeling en het belang van de Staat. Volgens paragraaf B2/10.2.3.3 van de Vc 2000 dienen hierbij in ieder geval de volgende omstandigheden uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 2 augustus 2001 in de zaak Boulif tegen Zwitserland (nr. 54273/00, AB 2001, 341) in de belangenafweging betrokken te worden:

- de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- de duur van het verblijf in het gastland;
- het tijdsverloop sinds het misdrijf en de gedragingen van de betrokkene gedurende die tijd;
- de nationaliteiten van alle betrokkenen;
- de gezinssituaties van de vreemdeling, zoals de duur van het huwelijk;
- andere factoren die uitdrukking geven aan de feitelijke invulling van het huwelijk;
- de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf toen hij/ zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of de relatie aanging;
- de vraag of er kinderen uit het huwelijk zijn geboren en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- de ernst van de moeilijkheden die de echtgeno(o)t(e) zal ondervinden als hij/ zij de vreemdeling zou volgen naar het land van herkomst. Hierbij is van belang dat het enkele feit dat hij/zij meegaat zekere problemen met zich zal brengen op zichzelf de uitzetting niet kan stuiten.

2.7 Verweerder heeft zich onder verwijzing naar voornoemde uitspraak en de uitspraak van het EHRM van 18 oktober 2006 in de zaak Üner tegen Nederland (nr. 46410/99, NJ 2007, 415) op het standpunt gesteld dat hier sprake is van een gerechtvaardigde inmenging in het belang van de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, omdat eiser meerdere zeer ernstige misdrijven heeft gepleegd. Verweerder heeft hiertoe dit algemene belang afgewogen tegen het persoonlijke belang van eiser en geoordeeld dat in redelijkheid aan het algemeen belang meer gewicht kan worden toegekend. Dit standpunt kan de toetsing in rechte doorstaan.

2.8 In dit verband is de rechtbank van oordeel dat verweerder, gelet op de aard en de ernst van de gepleegde misdrijven, het nodige gewicht heeft mogen toekennen aan eisers strafrechtelijke veroordelingen wegens meerdere zeer ernstige misdrijven, zoals drugsdelicten. Dat eiser zijn straffen heeft uitgezeten, dat hij niet de maximumstraffen heeft gekregen, dat de opgelegde straffen de norm van artikel 3.86, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 niet zouden overschrijden en dat eiser zich niet aan het toezicht zou hebben onttrokken, maakt dat niet anders. Verweerder heeft voorts kunnen overwegen dat eisers verblijfsduur in Nederland, gelet op de verhouding tussen deze verblijfsduur van ongeveer acht jaar en zijn gestelde verblijfsduur buiten Nederland van ongeveer achttien jaar, niet in zijn voordeel kan bijdragen in de belangenafweging. Het enkele feit dat eiser sinds zijn invrijheidstelling op 9 november 2006 niet meer heeft gerecidiveerd, is naar het oordeel van de rechtbank niet een zodanige omstandigheid dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen aanleiding is om de kans op recidive gering te achten. Verweerder heeft voor wat betreft (het gewicht dat toekomt aan) de Nederlandse nationaliteit van en . kunnen meewegen dat Nederlanders zich in beginsel overal ter wereld kunnen vestigen en voor wat betreft de gezinssituatie van eiser betekenis kunnen hechten aan de relatief korte duur van zijn relatie met van ongeveer vijf jaar, zijn detentie van ongeveer twee jaar in deze periode, en de nog jonge leeftijd van , die is geboren op . Dat eiser de dagelijkse zorg voor op zich zou nemen terwijl in het levensonderhoud van het gezin voorziet, is naar het oordeel van de rechtbank niet een zodanige omstandigheid dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen, dat de gezinssituatie van eiser er niet toe noopt de ongewenstverklaring achterwege te laten. Het enkele feit dat eiser zijn relatie met is aangegaan vóórdat hij misdrijven heeft gepleegd, noopte evenmin tot het achterwege laten van de ongewenstverklaring. De rechtbank is ten slotte van oordeel dat verweerder, gelet op de twijfel bij verweerder over het gestelde land van herkomst van eiser, terecht heeft overwogen dat hij niet kan beoordelen of moeilijkheden zal ondervinden als zij eiser zou volgen naar zijn land van herkomst. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat dit voor rekening en risico komt van eiser, omdat hij in zijn asielprocedure documenten heeft gebruikt die op basis van een onderzoeksrapport als hoogst waarschijnlijk niet echt zijn beoordeeld, hetgeen verweerder blijkens een rechtens onaantastbaar oordeel van deze rechtbank van 2 mei 2006 aan eiser heeft mogen tegenwerpen, en omdat naar aanleiding van een taalanalyse op 9 november 2006 is geïndiceerd dat eiser is te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Nigeria.

2.9 Er bestaat daarom geen grond voor het oordeel dat de ongewenstverklaring van eiser zich niet met artikel 8 van het EVRM verdraagt. Hetgeen eiser overigens nog heeft aangevoerd, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel.

2.10 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten of een vergoeding van het betaalde griffierecht.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.J.P. Lamboij en in het openbaar uitgesproken op 22 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. M.P. Schutte als griffier.

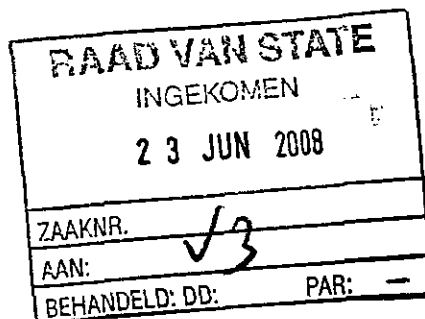
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: **26 MEI 2008**

Voor overleg conform het memorandum
De Griffier van de Afdeling bestuurspraak - Rechtbank
te 22.05.2008

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Advocaten
Mw. mr. E. Derksen
Mr. R. Plieger
Mw. mr. M.L. Saija
Mr. M.J. Verheij

Weverstraat 4-b
6811 EL Arnhem

tel. 026-3702026
fax 026-3702096

pliegeradvocaten@hetnet.nl
www.pliegeradvocaten.nl

Per post en per fax: 070-3651380

Datum : 23 juni 2008
Betreft : / Staat
Oms kenmerk : 0642333A ED/ed
Proc.nr. : 07/24450

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer , geboren op , van Sierra Leonse nationaliteit, verblijvende te , kiest te dezer zake domicilie ten kantore van advocaat en procureur E. Derksen aan de Weverstraat 4-b te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gesteld voor het instellen van onderhavig hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Zutphen, Awb 07/24450, en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie.

De heer , hierna te noemen appelland, kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank Zutphen, Awb 07/24450 d.d. 22 mei 2007, verzonden op 26 mei 2007(productie 1), noch met de overwegingen die hieraan ten grondslag liggen en wel om de volgende redenen.

I. Grieven

Appellant heeft de volgende grief tegen de uitspraak van de rechtbank Zutphen.

Grief 1:

1. Ter beoordeling van de rechtbank Zutphen stond de vraag of de ongewenstverklaring een schending oplevert van artikel 8 Van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Appellant stelt zich op het standpunt dat de rechtbank in haar beoordeling een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd en onvoldoende de belangen van de partner en de zoon van appellant in de besluitvorming heeft betrokken. Er is onvoldoende gekeken naar de belangen van de partner en de zoon van appellant en de consequenties die het besluit tot ongewenstverklaring voor hen heeft.
2. In paragraaf 2.7 van haar uitspraak overweegt de rechtbank: *“Verweerder heeft zich onder verwijzing naar voornoemde uitspraak van het EHRM van 18 oktober in de zaak Uner tegen Nederland (nr. 46410/99, NJ 2007, 415) op het standpunt gesteld dat hier sprake is van een gerechtvaardigde inmenging in het belang van de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, omdat appellant meerdere zeer ernstige misdrijven heeft gepleegd. Verweerder heeft hiertoe dit algemene belang afgewogen tegen het persoonlijke belang van appellant en geoordeeld dat in redelijkheid aan het algemeen belang meer gewicht kan worden toegekend, Dit standpunt kan de toetsing in rechte doorstaan.*
3. In artikel 8 EVRM is vastgelegd dat een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-, familie- en gezinsleven. Op juiste gronden heeft de rechtbank vastgesteld dat er sprake is van ‘family life’ in de zin van artikel 8 EVRM. Er is sprake van ‘family life’ tussen appellant, zijn partner en hun zoon.
4. Wanneer moet worden vastgesteld dat er sprake is van een gezins- of familielevens, is in het geval van een besluit tot ongewenstverklaring reeds sprake van een inmenging en dient een beoordeling te volgen aan de Boultif-criteria. Inmenging wordt volgens het nationale beleid aangenomen, indien de vreemdeling ongewenst is verklaard, tenzij ook de gezinsleden Nederland moeten verlaten (B2/10.2.2.Vc).

5. De vraag is of artikel 8 EVRM aan gebruikmaking van de bevoegdheid tot ongewenstverklaring in de weg staat. Vaststaat dat sprake is van familie- en gezinsleven, als bedoeld in artikel 8 EVRM, tussen appellant, zijn partner en hun zoon, zodat een ongewenstverklaring daarom tevens consequenties heeft voor de uitoefening van het familie- en gezinsleven. Op grond van de vaststelling van het familie- en gezinsleven en het feit dat de partner en hun zoon Nederland niet hoeven te verlaten, volgt dat het besluit tot ongewenstverklaring ipso iure met zich mee brengt dat er sprake is van een inbreuk. Om de vraag te beantwoorden of de inmenging gerechtvaardigd is, dienen de maatstaven uit *Boultif*¹ en *Solomon*² gebruikt te worden.
6. In de zaak *Boultif* kwam het Hof tot de volgende 'Guiding Principles' om vast te stellen of de maatregel tot ongewenstverklaring noodzakelijk was in een democratische staat (ro. 48):
1. de aard van het misdrijf;
 2. de zwaarwegendheid van het misdrijf;
 3. de duur van het verblijf in de staat waar ongewenstverklaring dreigt;
 4. de periode tussen de veroordeling en de ongewenstverklaring alsmede het gedrag van de vreemdeling in deze periode;
 5. de nationaliteiten van de betrokken personen;
 6. de gezinssituatie van de vreemdeling;
 7. zeker niet als laatste, de zwaarwegendheid van de te verwachten problemen van de echtgenote in het land van herkomst.
7. Blijkens het arrest van 11 juli 2002 inzake *Amrollahi* tegen Denemarken (no.56811/00, EHRM 2002/81) gelden deze criteria ook, indien een ongewenstverklaring behalve voor de partner, tevens gevolgen heeft voor achterblijvende minderjarige kinderen, Verweerder heeft bij de belangenafweging de hiervoor genoemde criteria in acht genomen.
8. Appellant overweegt allereerst dat er geen behoorlijke belangenafweging heeft plaatsgevonden. Verweerder ontkent in het bestreden besluit dat er sprake is van gezins- en familielevens tussen appellant, zijn partner en kind. De verklaringen van de partner worden –zonder dat daarvoor enige grond bestaat– in twijfel getrokken dan wel door verweerder terzijde geschoven. De belangen van de partner worden onvoldoende dan wel niet in het bestreden besluit betrokken. Dit, terwijl in de zaak *Boultif* het belang van de

¹ EHRM, 2 augustus 2001, (*Boultif*) JV 2001/254.

² EHRM, 5 september 2000 (*Solomon*) JV 2000/162.

P L I E G E R A D V O C A T E N

niet de norm niet is neergelegd in artikel 3.86, tweede lid, Vb. Voorts heeft appellant zich nimmer aan enig toezicht onttrokken. Deze omstandigheden heeft verweerder niet in de belangenafweging betrokken.

De verblijfsduur in Nederland

13. Ingevolge wordt inzake de verblijfsduur gerefereerd aan de duur van het verblijf in de staat waar ongewenstverklaring dreigt. Appellant is op 10 september 1999 Nederland ingereisd. Dit betekent dat appellant de laatste acht jaren in Nederland heeft verbleven. Gedurende zijn rechtmatige verblijf in Nederland is appellant een gezins- en familieleven aangegaan en is uit zijn relatie een kind geboren. Tot april 2005 heeft appellant rechtmatig in Nederland verbleven. Met de ongewenstverklaring is een einde gekomen aan het rechtmatig verblijf van appellant hier ter lande. Na zijn vrijlating is appellant opnieuw bij zijn partner gaan wonen. Zijn partner draagt zorg voor het inkomen van het gezin, terwijl appellant de zorg over hun kind op zich neemt. In dit kader is van belang dat de Nederlandse autoriteiten genoegzaam op de hoogte zijn van het verblijf van appellant in de woning van zijn partner en kind en dit klaarblijkelijk wordt gedoogd.

Het verstreken tijdsverloop sinds het strafbare feit, alsmede het gedrag in die periode

14. Op 9 november 2006 is appellant in vrijheid gesteld. Sindsdien verblijft hij wederom bij zijn partner en kind. Deze periode is kort om te kunnen beoordelen of er sprake is van recidive. Naar het oordeel van appellant kan evenwel beoordeeld worden of er sprake is van een werkelijke en genoegzame ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving raakt. Hierbij wordt verwezen naar rechtsoverweging 51 van het arrest *Boultif*:

“As a result, while the offence which the applicant committed may give rise to certain fears that for the future he constitutes a danger to public order and security, in the Court's opinion such fears are mitigated by the particular circumstances of the present case (see, mutatis mutandis, Ezzouhdi v. France, no. 47160/99, § 34, ECHR 2001-; Baghli v. France, 34374/97, § 48, ECHR 1999-III).”

tot ongewenstverklaring. Aan appellant wordt volledig ten onrechte een verwijt gemaakt. Verweerder dient zich van dergelijke aannames in het kader van de belangenafweging te onthouden.

Wetenschap bij de partner inzake het misdrijf alvorens de relatie is aangegaan

19. In dit kader is van belang dat appellant vrijwel alle strafbare feiten heeft gepleegd, nadat hij een relatie is begonnen met zijn huidige partner en bij haar een kind had verwekt. Gelet hierop heeft de partner van appellant redelijkerwijs niet kunnen verwachten dat een veroordeling voor het plegen van een nog te begaan misdrijf een belangrijke rol zou spelen bij het verzoek om verblijf en dat dit mogelijk zelfs zou kunnen leiden tot een weigering om aan appellant verblijf toe te staan.
20. Zoals reeds in paragraaf 14 en 15 van het bezwaarschrift is vermeld, krijgen de belangen van andere gezinsleden, in het bijzonder hun banden met het land dat de vreemdeling een verblijfspositie ontzegt, meer gewicht ingevolge de Europese rechtspraak. Ingevolge de guiding principles van Boultif dient dan ook bij de beoordeling van dit criterium te worden uitgegaan van het perspectief van de partner en niet van appellant, zoals ten onrechte in het bestreden besluit is overwogen. Appellant wist dat het plegen van strafbare feiten gevolgen kan hebben voor zijn aanspraken op verblijf in Nederland. De partner kon bij het aangaan van de relatie in maart 2002 redelijkerwijs niet vermoeden dat appellant veroordeeld zou worden voor strafbare feiten. Van eventuele strafbare feiten die door appellant zijn gepleegd voor het aangaan van de relatie heeft de partner geen wetenschap gehad. Aan de partner van appellant kan geen verwijt worden gemaakt dat zij een familie- en gezinsleven is aangegaan met appellant. Gedurende de relatie heeft appellant een strafbaar feit gepleegd op 9 juli 2004, waarvoor appellant op 26 oktober 2004 is veroordeeld tot een gevangenisstraf. Van dit strafbare feit alsmede de detentieperiode is zijn partner uiteraard op de hoogte geweest. De partner heeft hem regelmatig in detentie bezocht. De partner was echter ten tijde van het plegen van het strafbare feit alsmede ten tijde van de uitspraak van de rechtbank van 26 oktober 2004 reeds in verwachting van haar kind.
21. Gedurende de periode 2004-2005 verkeerden appellant en diens partner in een moeilijke (financiële) situatie. Inmiddels heeft de partner een eigen woning en een baan waarmee zij het gezin kan onderhouden. De partner heeft er aldus alles aan gedaan om de situatie zodanig te wijzigen om ervoor te zorgen dat er sprake is van een gezonde en stabiele leefsituatie voor haar gezin.

De aanwezigheid van kinderen

22. Appellant heeft met zijn partner een zoon geboren op _____ Appellant heeft gezag over zijn kind en heeft de dagelijkse zorg over zijn kind. Daarnaast heeft appellant een dochter uit een eerdere relatie. Appellant onderhoudt contact met dit kind. Een formele omgangsregeling is, gelet op de situatie waarin appellant thans verkeert, thans niet mogelijk.

De ernst van de moeilijkheden die de echtgenote zal ondervinden in het land van herkomst

23. De partner heeft thans voor haar gezin een stabiele situatie gecreëerd, waarin de partner in het levensonderhoud van het gezin kan voorzien. Van de partner kan niet worden verlangd dat zij zich met haar minderjarige kind naar een voor hen onbekend land begeeft, waar zij geen sociaal netwerk heeft, noch een woning dan wel werk. De enkele omstandigheid dat de partner het Engels beheerst, is volstrekt onvoldoende. Aan haar en haar kind kan tevens niet worden tegengeworpen dat de nationaliteit van appellant niet is vast komen te staan. Van belang in dit kader is of van de partner kan worden verwacht dat zij appellant volgt naar zijn land van herkomst.
24. Appellant is van oordeel dat, gelet op al het voorgaande, de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen. Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder zich bij de voorbereiding van het besluit, voor zover het de toetsing aan artikel 8 van het EVRM betreft, een voldoende beeld heeft gevormd van de bij het te nemen besluit betrokken belangen, hetgeen strijd is met artikel 3:2 van de Awb. Aldus ontbeert het bestreden besluit ook een draagkrachtige motivering in de zin van artikel 7:12 van de Awb.

II. Conclusie

Om alle genoemde redenen verzoekt appellant het hoger beroep gericht tegen de uitspraak van de rechtbank Zutphen inzake 07/24450 gegrond te verklaren. Appellant verzoekt uw Afdeling om te bepalen dat gedurende de voortzetting van de procedure uitzetting achterwege blijft en dat de strafrechtelijke alsmede de vreemdelingrechtelijke gevolgen van de ongewenstverklaring worden opgeschort. De Staatssecretaris dient in beide instanties in de proceskosten te worden veroordeeld.

Arnhem, 23 juni 2008

E. Derksen

